

»GLASBENA MATICA« V LJUBLJANI

V SOBOTO 12. MAJA 1934 OB 20. URI
V VELIKI DVORANI HOTELA »UNION«

KONCERT

V PROSLAVO MATERINSKEGA DNE KOLA JUGOSLOVANSKIH SESTER V LJUBLJANI

SPORED:

I. DEL:

1. *Marija Vera* . . . Govor.
2. *Černejeva* . . . **Voščilo materam.** Govori Pirkmajer Marjetica.
3. Štirje rajalni nastopi otrok iz ritmične šole g. Delakove:
Vojak in punčka.
Kazaček.
Španski ples.
Glasbena groteska.
4. a) *Janaček* . . . **Mala suita za godalni orkester III. in IV. stavek.**
b) *Bartok* . . . **Rumunski plesi.** Izvaja šolski orkester Glasbene Matice ljubljanske pod vodstvom prof. Karla Jeraja.

II. DEL:

5. a) *Hristić* . . . Elegija.
b) *Smetana* . . . **Arija Marinke iz III. dej. opere Prodana nevesta.**
c) *Dev* . . . **Ptička.** Poje gospa Marčec-Olup Mara.
6. a) *Pavčič* . . . **Padale so cvetne sanje.**
b) *Binički* . . . **Grivna.** Poje g. Marčec Štefan.
7. a) *Mašek* . . . **Pri zibeli.**
b) *Hajdrih* . . . **Sirota.** Poje Slovenski vokalni kvintet, solo gospa Marčec-Olup Mara.
8. *Bizet* . . . **Dvospev Micaele in Don Joseja iz opere Carmen.**
Pojeta ga. Marčec in g. Marčec.
9. *P. Hug. Sattner* a) **Dede Krim.**
b) **Gorska priovedka.**
c) **Kapelica.**
Poje ženski zbor Glasbene Matice pod vodstvom ravnatelja g. Mirka Poliča.

Pri klavirju gdč. Silva Hrašovec.

OTRŠBENA MATERA

Anica Černejeva:

Voščilo materam.

Mamica, ko se zdanilo je,
se v srcu mi nekaj zganilo je.

Solnčni žarek je skočil vanj
in ga poklical iz belih sanj.

Iz belih sanj in iz daljnih poti:
»Vstani, k mamici se ti mudi!

Solnce me k tebi poslalo je,
mnogo mamic že vstalo je.

Mnogo malih zaspančkov še spi:
zdaj jih žarkov krdele budi
in ptičic krilatih in pesemc s poljan
v biserno jutro: v mamični dan.«

Solnčece me ogrelo je
a nekaj mi v srčku zapelo je:
mamica, solnce življenja si ti
in danes je najsvetlejši vseh dni:
praznik vseh mamic širom sveta.
Moje srce pa le tebe pozna

in ti si mu svet in ti si mu dom
mamica le pri tebi naj bom!

O zlata srečka pri naju obeh
in tvoja pesem in solnce in smeh,

Mamica bodi za vedno z mejoj,
saj sem le drobenci žarek-tvoj,
a drobni žarek več ne gori,
kadar njegovega solnčka ni.

